

Henvendelse af 20/4-01 fra PTU – Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede

Henvendelsen er optrykt efter ønske fra Dansk Folkeparti.

Folketinget

Att. Socialudvalget + stedfortrædere

Christiansborg

København K

Vedr. B 132, om videreførelse af ledsageordning efter folkepensionsalderens indtræden.

PTU vil gerne støtte dette beslutningsforslag og anbefale det til velvillig overvejelse af alle partier i Folketinget.

Ledsageordningen er et meget positivt og særdeles påskønnet tilbud til mange mennesker med et alvorligt handicap. Uden ledsager er de, af mange forskellige grunde, for svage til at klare sig på egen hånd uden for egen bolig. Selvom man har voksne børn, nær familie og gode venner, som på skift kan fungere som ledsagere, er det jo ikke altid, at de har tid, eller at man vil være bekendt at bede dem om hjælp. De har jo så meget andet, de også skal. Det er i øvrigt langt fra alle, som har et netværk bestående af ressourcerstærke personer, som kan fungere som frivillige ledsagere.

Det er derfor både værdigt og praktisk vigtigt, at der er blevet indført en ledsageordning, hvor man, indenfor en desværre stadig ret snæver tidsramme på 15 timer pr. måned, har ret til at anmode om en ledsager. Det er den handicappede der selv bestemmer, hvor man skal hen, og hvad der skal foregå.

Det fremmer integration af mennesker med handicap. Det giver lige muligheder – 15 timer om måneden – og det er bestemt meget bedre end ingenting.

Ordnningen bruges med stor glæde af mange, bl.a. af PTU's medlemmer. Om årsagen til, at man ikke kan eller tør færdes alene er et alvorligt bevægelseshandicap, synsnedsettelse, balancebesvær og svimmelhed eller særlige problemer med at orientere sig og finde vej, fordi man er

psykisk udviklingshæmmet, er uden betydning. Det er behovet for en ledsager, der er afgørende.

Når man har haft denne mulighed, er det ikke bare svært at forstå, men dybt frustrerende og ydmygende at miste denne frihed, fordi man fylder 67 år. Behovet for en ledsager bliver ikke mindre, fordi man bliver ældre, og lysten til at komme uden for egen bolig forsvinder heller ikke, fordi man bliver 67 år.

Hovedindvendingen imod at de handicappede, der har haft ledsageordning, kan bevare den, efter at de fylder 67 år er, at det vil være en diskrimination imod de ældre, som måtte få et tilsvarende behov, efter at de er fyldt 67 år, men som jo ikke er omfattet af den nugældende ledsageordning.

Svaret på denne indvending er efter PTU's opfattelse:

Det er ikke PTU, som ønsker diskrimination eller forskelsbehandling blandt ældre med handicap.

Den reelle begrundelse er vel også frygten for omkostningerne ved en generel ordning, men så er det det, der er begrundelsen og intet andet.

PTU ønsker ikke, at man skal tage »det lidet« – de 15 timer – fra de handicappede for at beskytte den store gruppe af ældre over 67 år, som ikke har og måske aldrig får behov for en ledsager, imod risikoen for at blive udsat for negativ forskelsbehandling, hvis de får behov for en ledsager.